

Umowa programowa pomiędzy NSZZ „Solidarność” a Prezydentem RP

Umowa Programowa Pomiędzy NSZZ „Solidarność” a Prezydentem RP Andrzejem Dudą

We wtorek 5 maja w siedzibie „Solidarności” w Warszawie doszło do podpisania umowy programowej między przewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ Solidarność a prezydentem RP Andrzejem Dudą. Tym samym Komisja Krajowa udzieliła poparcia Andrzejowi Dudzie w wyborach prezydenckich.

Utrzymanie wsparcia dla rodzin, ochrona miejsca pracy, wprowadzenie Dodatku Solidarnościowego, wsparcie ochrony zdrowia w ramach systemu publicznej służby zdrowia, walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, wzmocnienie dialogu społecznego, kontynuacja reformy systemu emerytalnego, stanie na straży ochronnej funkcji prawa pracy - to tylko niektóre z punktów zapisanych w umowie programowej zawartej we wtorek 5 maja pomiędzy przewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ Solidarność Piotrem Dudą, a prezydentem Andrzejem Dudą.

Gdańsk, 6 maja 2020 r.

**Członkowie NSZZ „Solidarność”!
Drodzy Przyjaciele!**

Podpisana 5 maja 2020 roku „Umowa programowa” pomiędzy NSZZ „Solidarność” a kandydatem na Prezydenta RP Andrzejem Dudą gwarantuje kontynuację polityki, dzięki której polscy pracownicy, a co za tym idzie również całe rodziny, bardzo dużo zyskali przez ostatnie pięć lat. Do najważniejszych osiągnięć, które są realizacją postulatów „Solidarności” zapisanych w „Umowie programowej” z ówczesnym kandydatem na prezydenta Andrzejem Dudą z 5 maja 2015 r., zaliczamy: przywrócenie wieku emerytalnego, podniesienie kwoty wolnej od podatku dla najuboższych, ograniczenie handlu w niedzielę, ustanowienie minimalnej stawki godzinowej i radykalny wzrost płacy minimalnej, wprowadzenie minimalnego wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników służby zdrowia, lepsze warunki w sądach pracy i lepsza ochrona przed bezprawnym zwolnieniem, podwyżki w sferze finansów publicznych, wyższy odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, zniesienie syndromu pierwszej dniówki, wyłączenie z płacy minimalnej dodatków nocnych oraz dodatków stażowych, przywrócenie pluralizmu związkowego w służbach mundurowych, wzmocnienie dialogu społecznego. Do tego wielkie programy społeczne dla rodzin wychowujących dzieci i dla seniorów. Dokonałiśmy tego przy wsparciu urzędującego Prezydenta, który wielokrotnie stawał po stronie „Solidarności” w sytuacjach konfliktowych i wspierał nasz Związek, gdy rząd Zjednoczonej Prawicy nie wywiązywał się ze swoich zobowiązań lub łamał zasady dialogu społecznego. Podpisując nową umowę, chcemy tę owocną współpracę kontynuować, tym bardziej, że wiele postulatów jest jeszcze do zrealizowania, choćby kwestia emerytur stażowych, których przez opór rządzącej większości nie udało się uzyskać. W imieniu Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” apeluję do wszystkich Członków i Sympatyków Związku o poparcie w najbliższych wyborach kandydatury obecnego Prezydenta Andrzeja Dudy. W naszej ocenie jest On gwarantem zachowania dotychczasowej propracowniczej i prospołecznej polityki, dającym nadzieję na realizację kolejnych naszych postulatów. Mamy świadomość, że nic nie jest dane raz na zawsze, a zmiana osoby na najważniejszej funkcji w Polsce może oznaczać utratę uprawnień, które wywalczyliśmy przez ostatnie 5 lat.

Piotr Duda

W numerze:

Umowa programowa
między „Solidarnością”,
a Prezydentem RP

Str. 2

Wypowiedzenie PUZP
dla pracowników
niepedagogicznych
w oświacie

Str. 4

100. rocznica urodzin
Ojca Świętego
Jana Pawła II

Str. 6-7

Dzięki „Solidarności” z „tarczy antykrzysowej 3.0” wykreślono antypracownicze zapisy

To dzięki „Solidarności”, prezydentowi Andrzejowi Dudzie i wicepremier Jadwidze Emilewicz udało się wykreślić antypracownicze zapisy z „Tarczy antykrzysowej 3.0” - powiedział Piotr Duda,

przewodniczący KK NSZZ „Solidarność” w rozmowie z Mateuszem Kosińskim z Tygodnika Solidarność.

Ostra reakcja Związku, we współpracy z Prezydentem RP, spowodowała, że rząd wycofał się z niekorzystnych rozwiązań dla pracowników, które zamierzał wprowadzić w „Tarczy kryzysowej 3,0”. W dalszym ciągu wszystkie kwestie dotyczące czasu pracy, wynagrodzeń, zwolnień, urlopów będą podlegały konsultacji ze związkami zawodowymi. Tym samym zostało zażegnane m.in. widmo zwolnień drogą e-mailową i pełna dowolność w zwalnianiu pracowników oraz obniżaniu ich pensji.

Red.

Święto 3 Maja

Ze względu na trwającą w naszym kraju pandemię koronawirusa, tegoroczne obchody 229 rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja miały inny charakter niż zazwyczaj. Święto Konstytucji 3 Maja zostało wprowadzone na pamiątkę uchwalenia przez Sejm Rzeczypospolitej Obojga Narodów Konstytucji 3 maja w 1791 r. Był to pierwszy w Europie, a drugi na świecie tego typu akt prawny. Dokument ten stał się symbolem tradycji niepodległościowych państwa polskiego.

W Łodzi...

Obchody w Łodzi ograniczyły się do uroczystej mszy świętej odprawionej w niedzielę 3 maja br. w Katedrze Łódzkiej przy udziale kilkudziesięciu wiernych. Wśród nich był przewodniczący łódzkiej „Solidarność” Waldemar Krenc. Łodzianie mogli uczestniczyć we mszy świętej dzięki transmisji nadawanej przez TVP3 Łódź.

Mszę w intencji Ojczyzny celebrował metropolita łódzki arcybiskup Grzegorz Ryś, który podkreślił, że dziś chlubimy się

uchwaloną przed laty Konstytucją i jednocześnie wyrażamy troskę o naszą Ojczyznę w dzisiejszych trudnych czasach. Mottem mszy był psalm Pisma świętego *Pan jest pasterzem i niczego mi nie braknie*. Arcybiskup G. Ryś w homilii zaznaczył, że tymi słowami Bóg nas pokrzepia, Bóg nie zostawi nas w chwilach próby. Poprzez modlitwę dajemy wyraz ufności człowieka do Boga. Ludzie dramatycznie przeżywają obecną sytuację, ale Bóg orzeźwia naszą duszę. „*Pasterz nas gromadzi, jesteśmy Jego owczarnią. /.../ Mamy poczucie dumy, że możemy zasiąść do wspólnego stołu, a szatan to widzi i ponosi klęskę*” – głosił arcybiskup w homilii.

Po mszy w Katedrze Łódzkiej, przed Grobem Nieznanego Żołnierza znajdującym się na Placu Katedralnym, złożono wiązanki kwiatów i zapalone znicze.

...i w Pabianicach

Symbolicznie 229 rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja uczciła też Rada Podregionu NSZZ „Solidarność” w Pabianicach. 3 maja 2020 r. delegacja „Solidarność” z przewodniczącym Krzysztofem Górnym złożyła kwiaty przed pomnikiem Legionisty przy kościele św. Mateusza.

kol.

List otwarty liderów związkowych łódzkiego MPK

Jak informowaliśmy, związki zawodowe działające w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Łodzi (wśród nich NSZZ „Solidarność”) w październiku 2019 roku weszły w spór zbiorowy z Zarządem Spółki. Pracownicy domagali się podwyżki płac. W referendum większość załogi opowiedziała się za strajkiem. 5 marca odbył się strajk ostrzegawczy. Na 2 godziny tabor łódzkiego MPK został zatrzymany. Negocjacje jednak nie przyniosły rozwiązania choć, jak podkreśla Andrzej Szymczak, przewodniczący Międzyzakładowej „Solidarność”, zanim wprowadzono stan epidemii, Zarząd i związkowcy byli blisko kompromisowego porozumienia. Wybuch pandemii zmienił nieco sytuację. Związkowcy rozumiejąc nową sytuację, w której znalazło się Miasto, zmienili żądania. Nowa propozycja związków to 2 zł podwyżki do stawki godzinowej dla stanowisk robotniczych od kwietnia bez wyrównania od stycznia oraz 1 tys. zł jednorazowej wypłaty dla wszystkich pracowników. W odpowiedzi Zarząd Spółki zaproponował odłożenie rozmów na czas po epidemii argumentując, że Spółka w tej sytuacji powinna się skoncentrować na utrzymaniu miejsc pracy, a nie negocjacjach na temat podwyżek. Negocjacje zerwano. Przewodniczący Andrzej Szymczak zaznacza, że 500 mln. zł, które Miasto płaci rocznie na rzecz MPK, to są środki za wykonane usługi, a nie jest to dofinansowanie zakładu.

4 maja br. liderzy związkowi w MPK po tym, jak Zarząd Spółki i Miasto zerwały negocjacje, nie zdecydowali się na ogłoszenie strajku generalnego, zaś do mieszkańców Łodzi i załogi skierowali list otwarty: „*Celem nadrzędnym związków zawodowych działających w MPK nie jest prowadzenie działań prowadzących do strajku, a uzyskanie porozumienia, które zażegnałoby trwający spór. Wciąż jesteśmy gotowi na negocjacje w tym temacie. Problem warunków pracy i płacy nie powstał w trakcie pandemii, a zgłoszony przez związki zawodowe odpowiednio wcześniej, powinien znaleźć swój finał w zaplanowanym budżecie miasta na 2020 r.*” - czytamy w liście. I dalej – „*Dziwi fakt, że Zarząd zrywając rozmowy ze stroną związkową nie proponuje nic, a w zamian zaostrza tylko trwający konflikt. Dodatkowo komuś zależy na wypracowaniu społecznego poglądu, iż to organizacje związkowe żerują na kryzysowej sytuacji. Strona związkowa odnosi wrażenie wręcz odwrotne: to panująca obecnie epidemia stanowi tarczę ochronną dla Zarządu Spółki. Władze miasta nigdy nie prowadziły rozmów o wzroście wynagrodzeń w MPK, więc z czego rezygnują? Nie wiemy. Serdecznie zapraszamy pana prezydenta i przewodniczącego rady nadzorczej do wzięcia czynnego udziału w zażegnaniu trwającego sporu. Pracownicy MPK Łódź oczekują szybkiego spotkania z władzami Miasta oraz zarządem MPK.*”

ankol

Wypowiedzenie PUZP

Wiceprezydent Miasta Łodzi Małgorzata Moskwa-Wodnicka wszczęła procedurę wypowiedzenia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy pracowników niepedagogicznych zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez Miasto Łódź.

Czy to jest zapowiedź zwolnień i wprowadzania firm sprzątających do szkół? – pyta przewodniczący Międzyregionalnej Sekcji Oświaty i Wychowania Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” Roman Laskowski. Rozmowy z władzami miasta na temat zwiększenia wynagra-

dzania pracowników tej grupy zawodowej trwają już od kilku lat. Odpowiedzią jest ... wypowiedzenie układu. Również inne problemy dotyczące łódzkiej oświaty zgłaszane przez Związek pozostają bez odpowiedzi.

Przewodniczący R. Laskowski apeluje do władz naszego miasta: *Prowadzenie polityki oszczędności na edukacji prowadzi do pogarszania się sytuacji wszystkich pracowników oświaty, ale przede wszystkim, nie podnosi poziomu łódzkiej edukacji.* Przewodniczący zwraca się też do Rad Pedagogicznych oraz wszystkich pracowników Administracji i Obsługi o poparcie protestu poprzez wysyłanie listu na adres: lodz@oswiata-solidarnosc.pl

kolkk

Komunikat z dnia 12 maja 2020r.

W nawiązaniu do informacji ogłoszonej na stronie Urzędu Miasta Łodzi, dotyczącej rozpoczęcia procedury wypowiedzenia *Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników nie będących Nauczycielami, a zatrudnionych w szkołach oraz placówkach prowadzonych przez Miasto Łódź*, chciałbym przekazać wszystkim kilka spostrzeżeń z nią związanych. Jesteśmy przede wszystkim oburzeni pismem adresowanym poprzez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” do ... jesteśmy zdziwieni błędnie wymienionym podmiotem NSZZ „Solidarność”, do którego zwraca się ... Wiceprezydent Małgorzata Moskwa-Wodnicka, bez przedstawienia odpowiedniego upoważnienia (układ jest podpisany przez Prezydenta Miasta Łodzi). Sposób przekazania informacji, o wszczęciu procedury wypowiedzenia Układu jest antagonizowaniem społeczności pracowników szkół. Konfliktuje się przedstawicieli zawodów niepedagogicznych i pedagogicznych /patrz uzasadnienie!/. Taką wizję łódzkiej edukacji ma samorząd naszego miasta? Protestujemy przeciwko takim działaniom!

Bardzo mocno podkreślam w tym miejscu, iż od około 12 lat, w różnych rozmowach z władzami miasta odpowiedzialnymi za edukację, wymieniane były spostrzeżenia co do konieczności wiążących rozmów dotyczących zmiany czy nowelizacji zapisów układu. W ciągu tych kilkunastu lat nie zostały podjęte jakiekolwiek wiążące rozmowy.

W myśl art. 31 układu, nie padły żadne propozycje, nie były dokonywane żadne oceny jego działania!

Gdzie wówczas były Władze Miasta Łodzi? Czy dziś podjęta decyzja ma być oceniona jako decyzja polityczna? Czy wykorzystanie trudnej sytuacji w kraju i na świecie ma być przyczyną karania tej grupy pracowników? Wzywamy Prezydenta Hannę Zdanowską do reakcji na tę niesprawiedliwość i podjęcia konstruktywnego dialogu.

Od początku, wspólnej z obecną Lewicą, kadencji wszystkie rozmowy z naszą stroną związkową były jedynie pozorowane. Dokładnie tak, bez realnego udziału strony społecznej, została przeprowadzona reforma edukacji w mieście Łódź. Dokładnie tak, bez wniosków ze spotkań roboczych, zostały wprowadzone nowe sieci łódzkich placówek oświatowych. Dokładnie tak, bez uwzględnienia stanowisk związków, zostało powołane Centrum Usług Wspólnych Oświaty. Dokładnie tak, zostały wprowadzone wskaźniki zatrudnienia pracowników administracji i obsługi do dziś bez wprowadzenia poprawek. Przykłady można mnożyć, a kolejny wiceprezydent odpowiedzialny za oświatę wprowadza zasady odbiegające od obowiązujących porozumień. Pytania o łączenie klas, jak też o brak zgody na otwieranie oddziałów sportowych do dziś pozostają nawet bez odpowiedzi na nasze pismo w tych sprawach.

Kolejne zgłaszane przez NSZZ Solidarność problemy wciąż są odkładane w czasie bez podjęcia chociażby próby zbliżenia stanowisk. Wzywaliśmy do zwiększenia nakładów na dodatki funkcyjne, motywacyjne oraz inne, wymieniane w ustalonym już dwa lata regulaminie wynagradzania pracowników pedagogicznych - do dziś jest nie uzgodniony. Wnioskowaliśmy wielokrotnie o zwiększenie środków dla pracowników niepedagogicznych, nie tylko związanych ze zmianą wysokości płacy minimalnej w kraju. Proponowaliśmy konkretne rozwiązania, aby płace tej grupy się nie spłaszczały. Efektem jest procedura wypowiedzenia Układu. Trudno nie wymienić również próby przeniesienia funduszu świadczeń pomocy zdrowotnej, jedynie do Prezydenta Miasta. Kolejne protesty w ciągu ostatnich dwóch lat pozostawiają niezmienną obecną formę, a ostatnia odpowiedź udzielona w tej sprawie przez wiceprezydent jest dużym nieporozumieniem.

Ponawiam apel – prowadzenie polityki oszczędności na edukacji prowadzi do pogarszania się sytuacji wszystkich pracowników oświaty, ale przede wszystkim nie podnosi jakości łódzkiej edukacji.

Zwracam się również do wszystkich Rad Pedagogicznych oraz wszystkich Pracowników Administracji i Obsługi o poparcie naszego protestu. Wnosimy o wysyłanie listów z takim poparciem na nasz adres: lodz@oswiata-solidarnosc.pl

Przewodniczący
Międzyregionalnej Sekcji Oświaty i Wychowania
NSZZ „Solidarność” Ziemi Łódzkiej
Roman Laskowski

Sytuacja w zakładzie w związku z pandemią

Pierwsze reakcje na zagrożenie wywołane pandemią koronawirusa Sars covid 2 w Hutchinson (ul. Kurczaki) nastąpiły w połowie marca.

Wstrzymano wówczas wyjazdy służbowe do zagranicznych klientów, a wracającym z podróży zlecono prace zdalne. W zakładzie poddano każdego pracownika obowiązkowej kontroli temperatury. Zaczęto organizować zakupy maseczek i płynów dezynfekcyjnych. Wyznaczono oddzielne drogi przemieszczania się mijającym się zmianom. Nikt wówczas nie myślał jeszcze o skali negatywnych zjawisk wywołanych pandemią. Choć środki masowego przekazu informowały o rozprzestrzenianiu się wirusa, to właściwie niewielu ludzi zdawało sobie sprawę, jakie za chwilę pociągnie to za sobą skutki. A wydarzenia potoczyły się błyskawicznie. Z dnia na dzień firmy zagraniczne kooperujące z Hutchinsonem zaczęły

zamykać swoje fabryki i rezygnować z zamówień. To postawiło zakład pod ścianą i wywołało reakcje w postaci wstrzymania zaplanowanych inwestycji, ograniczenia wszelkich kosztów związanych z obsługą fabryki przez firmy zewnętrzne. W ślad za tym poszły decyzje związane z rezygnacją z pracowników agencji tymczasowych. Już było wiadomo, że jest źle, a prawdopodobnie będzie jeszcze gorzej. Ludzie zaczęli się niepokoić, bali się utraty pracy. Niemal cały zakład poszedł na wolne. W międzyczasie rząd zaczął wprowadzać rozwiązania związane z ochroną przemysłu pod nazwą „Tarcza anty kryzysowa”. Było to jakieś rozwiązanie także dla nas. Doszło do porozumienia między związkami zawodowymi, a Dyrekcją Hutchinsona. Dzięki temu udało się utrzymać większość miejsc pracy. Co będzie dalej, trudno przewidzieć. Wydziały produkcyjne powoli się „rozmrzają”. I mamy nadzieję, że produkcja w końcu ruszy pełną parą, ponieważ topnieją oszczędności i wielu ludziom zaczyna brakować na życie.

*Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność”
w Hutchinson Poland Sp. z o.o.*

Jesteśmy z Wami

Łódź

Zarząd Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” w związku z panującą pandemią postanowił przeznaczyć dary do walki z COVID-19 w postaci maseczek, rękawic i płynów do dezynfekcji rąk oraz do odkażania powierzchni. Dary na ręce starszej administrator Schroniska dla Bezdomnych Kobiet znajdującego się przy ulicy Gałęzińskiego 7 w Łodzi, pani Moniki Kielanowicz przekazali zastępca przewodniczącego Zarządu Regionu łódzkiej „Solidarności” Piotr Ścieško wraz z przewodniczącą Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Łodzi Małgorzatą Leśniak.

„W tych ciężkich czasach dziękuję, że ktoś pamięta o mieszkankach Schroniska oraz o personelu, który na co dzień boryka się z trudną sytuacją, jaka wiąże się z COVID-19. Dodatkowo trudność polega na tym, że placówka cały czas jest otwarta, nawet w czasie pandemii koronawirusa. – mówi p. Monika Kielanowicz. – Jeszcze raz składam podziękowania łódzkiej „Solidarności” za przekazane nam środki, niezbędne dla naszego funkcjonowania.”

Schronisko działa w strukturach MOPS na rzecz wychodzenia kobiet z kryzysu bezdomności. Przebywa tam tymczasowo ok. 20 – 30 osób. Oprócz tego w Schronisku działa też noclegownia dla kobiet. Historia każdej z nich przedstawia tragiczne losy. Cierpią z powodu ubóstwa, przemocy w rodzinie, bezrobocia, a także bezdomności. Często są to osoby

przewlekłe chore, niepełnosprawne. Zdarza się też, że przychodzą kobiety z dziećmi.

Red.

Pabianice

W związku z trwającą pandemią koronawirusa NSZZ „Solidarność” w Pabianicach podjął decyzję o przeznaczeniu środków finansowych na wsparcie służb medycznych Pabianickiego Centrum Medycznego w walce na tzw. „pierwszej linii frontu” z tym wyjątkowo paskudnym wirusem.

W ramach pomocy i posiadanych możliwości zostało przez Związek „Solidarność” zakupionych dla PCM kilkadziesiąt testów na COVID-19.

30 kwietnia br. testy zostały oficjalnie przekazane na ręce dr n. med. Marka Kijańskiego, przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w PCM oraz Prezesa PCM p. Janusza Kazimierczaka.

W imieniu NSZZ „Solidarność” pragnę ponadto w tym miejscu przekazać wyrazy wdzięczności i szacunku dla służb medycznych, także w naszym, pabianickim szpitalu. W tym bardzo trudnym, obecnym czasie, widać doskonale, jak ogromnie ważna i niezmiernie potrzebna jest Wasza codzienna, ciężka praca na rzecz zdrowia naszych Obywateli.

*Z serca pięknie dziękujemy naszym Bohaterom!
Wielkie brawa i wyrazy wdzięczności!!!*

*Przewodniczący Podregionu Pabianice
NSZZ „Solidarność”
Krzysztof Górny*

18 MAJA - 100. ROCZNICA URODZIN

OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II

Karol Wojtyła urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach. W dzieciństwie Karola nazywano najczęściej zdrobnieniem imienia – Lolek. Był chłopcem utalentowanym i wysportowanym: grał w piłkę nożną, jeździł na nartach, chodził na piesze górskie wycieczki. Ta miłość do gór pozostała w Nim na całe życie.

Po ukończeniu gimnazjum Karol Wojtyła w 1938 r. rozpoczął studia polonistyczne na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, uczęszczał też na spotkania grupy literackiej, a także tworzył poezję. Jesienią 1941 wraz z przyjaciółmi założył Teatr Rapsodyczny. W czasie wojny pracował, jako pracownik fizyczny. W roku 1942 postanowił studiować teologię i wstąpił do tajnego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Krakowie. 1 listopada 1946 r. w Kaplicy w Pałacu Arcybiskupów Krakowskich kardynał Adam Sapięha wyświęcił Karola

Wojtyłę na księdza. I tak się zaczęła posługa kapłańska Karola Wojtyły. W latach 1958–1964 był biskupem pomocniczym w Krakowie, a następnie arcybiskupem, metropolitą krakowskim, zastępcą Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski. Na konklawe zwołanym 16 października 1978 roku, po śmierci Jana Pawła I kard. Karol Wojtyła został wybrany na papieża i przybrał imię Jana Pawła II.

Ojciec Święty zmarł 2 kwietnia 2005 roku w Watykanie. 27 kwietnia 2014 roku został kanonizowany,

Ojciec św. Jan Paweł II podczas pontyfikatu wiele podróżował. W sumie odbył 104 zagraniczne pielgrzymki, podczas których odwiedził 130 krajów i ok. 900 miejscowości. Był też osiem razy z apostolską pielgrzymką w Polsce, a 13 czerwca 1987 roku odwiedził Łódź.

40
SOLIDARNOŚCI

Maj 2020

REGIONALNY INFORMATOR ZWIĄZKOWY

13 CZERWCA 1987 r.

WIZYTA JANA PAWŁA II W ŁODZI

Pandemia

Bez względu na to czy jesteśmy miłośnikami gatunku science fiction czy nie, powieść Deana Koontza stała się faktem.

W realu rozgrywa się najczarniejszy scenariusz, społeczeństwa wschodu, zachodu, północy i południa zostały „obsadzone” w głównych rolach z bilansem zakażonych, wyleczonych i zmarłych.

Początki były bardzo trudne, nagle zabrakło wszystkiego i tu pojawiła się zwykła, ale jakże bezcenna społeczna solidarność w postaci: „maski dla medyków, brawa dla bohaterów”. Super, ale niektórzy widzą to inaczej i jakiś promil tego społeczeństwa zdecydowanie wyraża swoją niechęć w stosunku do tych, którzy „dają z siebie wszystko”. Hejt, bo o tym mowa, przybiera różne formy, od ataków werbalnych do niszczenia mienia, o innych nie wspominając. Strach osiągnął szarego człowieka wydobywając z niego najgorsze instynkty. Wszyscy się boimy, ale musimy obdarzyć się zaufaniem, to ono z wiedzą i umiejętnościami MEDYKÓW jest kluczem do sukcesu w walce z pandemią.

Tyle wstępu a teraz konkrety.

Regionalne Sekcje Służby Zdrowia są w stałym kontakcie z Sekretariatem Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność”. Od początku wprowadzenia stanu epidemii na terytorium naszego kraju otrzymujemy za pośrednictwem Sekretariatu Ochrony Zdrowia wszystkie akty prawne niezbędne do funkcjonowania w tej nowej rzeczywistości. Za moim pośrednictwem lub przez Sekretariat Regionu otrzymujecie Państwo aktualne informacje niezbędne do podejmowania działań w tej niecodziennej sytuacji, w jakiej znaleźli się pracownicy podmiotów leczniczych.

W jednym z e-maili przesałam Państwu (tym, do których mam podane adresy do kontaktu) prośbę o zgłaszanie wszelkich nieprawidłowości zaobserwowanych na terenie swoich miejsc pracy.

Można powiedzieć, że 9 kwietnia zrodziła się potrzeba interwencji u Dyrektora Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego w Łodzi oraz w SOZ w sprawie szpitala jednoimiennego w naszym Regionie.

Interwencja dotyczyła zamiany rekomendacji wydanej przez Ministerstwo Zdrowia na zakaz świadczenia pracy przez medyków zatrudnionych w placówkach jednoimiennych. Zakaz ten obowiązywałby pracownika medycznego w sytuacji, gdy jest on zatrudniony w innym podmiocie niż szpital jednoimienno/zakaźny.

Po ok. dwóch tygodniach Ministerstwo Zdrowia podjęło decyzję w tej kwestii ustalając formy rekompensat za utraczone źródła dochodów i obligując pracowników medycznych do świadczenia pracy tylko na rzecz placówki jednoimiennej (ustawa dokładnie precyzuje komu i ile).

Kolejny problem pojawił się wraz z ogłoszeniem wznowienia działalności rehabilitacji leczniczej tj. od 4 maja. Dzięki licznym rozmowom z Przewodniczącą KZ ośrodka rehabilitacji złożone zostało pismo do Dyrektora obligujące do podjęcia przemyślanych działań zapewniających ochronę zarówno pracowników, jak i pacjentów. Śledzimy sytuację.

Przed nami jeszcze daleka droga do normalności i korzystając z możliwości jaką mi dano, pragnę gorąco podziękować wszystkim pracownikom Służby Zdrowia, a w szczególności pracownikom Szpitali Zakaźnych i Jednoimiennych w naszym Regionie, za ich ogromne zaangażowanie, profesjonalizm wykazywany każdego dnia mimo lęku jaki towarzyszy codziennym obowiązkom związanymi z leczeniem chorych na COVID-19

Dziękuję

*Przewodnicząca
Regionalnej Sekcji Służby Zdrowia
NSZZ „Solidarność” Ziemi Łódzkiej*

Ewa Zielińska

KOMUNIKAT

Kwestionariusz informacyjny organizacji związkowych NSZZ „Solidarność”

Region Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność” przypomina, że zgodnie z uchwałą KK nr 14/10 ws. aktualizacji danych o stanie Związku zmienioną Uchwałą KK nr 38/15 z 22.10.2015 r., organizacje związkowe NSZZ „Solidarność” mają obowiązek składania kwestionariusza informacyjnego dotyczącego danej organizacji z podaniem liczebności członków na dzień 30 czerwca i 31 grudnia.

Wypełniony kwestionariusz należy przekazać do Regionu Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”: 90-229 Łódź, ul. Kamińskiego 18, przesłać na adres e-mail: kontakty.lodz@solidarnosc.org.pl lub fax: (42) 67-72-616

W przypadku pytań można uzyskać informacje w Dziale Regionalnym pod nr. tel. (42) 67-72-627, (42) 67-72-628.

NSZZ „Solidarność” w Policji w Regionie Łódzkim

27 października 2019 roku weszła w życie ustawa o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Straży Granicznej oraz ustawy o Służbie Więziennej, w której zawarto zapisy przełamujące monopolizm związkowy w tych służbach, a tym samym dano możliwość zrzeszania się pracownikom mundurowym w dowolnym związku zawodowym. W ten sposób został ostatecznie zrealizowany postulat „Solidarności” z sierpnia 1980 roku, dotyczący wolności związków zawodowych.

Wprowadzone zmiany w ustawie umożliwiły powstanie organizacji zakładowej NSZZ „Solidarność” w Komendzie Powiatowej Policji w Kutnie, która została zarejestrowana przez Prezydium Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” w kwietniu br. Ponadto informujemy, iż również w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Łodzi istnieje Organizacja Zakładowa NSZZ „Solidarność”, ale przed wejściem w życie ustawy należeć mogli do niej jedynie pracownicy cywilni Komendy. Teraz do „Solidarności” mogą również zapisywać się policjanci.

Red.

Powrót do pracy - Zalecenia

Państwowej Inspekcji Pracy

W związku ze stopniowym odmrażaniem gospodarki pracownicy i pracodawcy muszą się przygotować na bezpieczny powrót do pracy, PIP zwraca uwagę na kilka ważnych kwestii:

Identyfikacja zagrożeń

Podobnie jak w normalnych warunkach pracy, także w czasie obowiązywania ograniczeń zapobiegających rozprzestrzenianiu

się koronawirusa identyfikacja zagrożeń fizycznych, biologicznych, chemicznych, a także psychospołecznych oraz prawidłowo przeprowadzona ocena ryzyka w środowisku pracy to punkt wyjściowy w zarządzaniu bezpieczeństwem i higieną pracy (BHP).

W trakcie weryfikacji oceny ryzyka należy zwrócić uwagę na nietypowe sytuacje, które mogą być przyczyną problemów oraz na to, w jaki sposób przyjęte środki zapobiegawcze pomogą firmie przywrócić pełnię zdolności produkcyjnych i operacyjnych. Należy pamiętać, że udział pracowników i ich przedstawicieli w procesie weryfikacji oceny ryzyka jest bardzo ważny!

Plan działań

Plan działań obejmuje właściwe środki bezpieczeństwa i kontroli, pozwalające normalnie pracować i jednocześnie zapobiegać możliwości rozprzestrzenienia się wirusa SARS-CoV-2.

Rodzaje środków koniecznych do zastosowania można sklasyfikować jako eliminujące zagrożenia (np. zmiana organizacji pracy – większy udział pracy zdalnej, jeśli to możliwe), a jeśli nie jest to możliwe – minimalizujące zagrożenia i oddzielające zagrożenia od pracowników poprzez:

- środki techniczne (środki ochrony zbiorowej, np. obudowy pleksiglasowe, oddzielanie stanowisk pracy przegrodami); należy unikać elementów, które nie są zwarte lub mają przestrzenie, takich jak rośliny doniczkowe, lub które stwarzają dodatkowe ryzyko, np. potknięcia się pracownika, czy upadku przedmiotu. Jeśli nie można zastosować przegrody, należy zapewnić dodatkową przestrzeń między pracownikami (odstęp min. 1,5 m.); konieczne jest dbanie o sprawną i wydajną wentylację pomieszczeń pracy,
- środki organizacyjne (np. zmienność na stanowiskach pracy, zwiększenie czasu trwania i ilości przerw w pracy, kierowanie tylko wykwalifikowanych pracowników do wykonania określonej pracy),
- środki ochrony osobistej (np. półmaski FFP2 i FFP3, N95 itp.),
- środki behawioralne (np. obserwacje przestrzegania reguł i wytycznych kierownictwa, nadzór nad pracownikami),
- działania przeciwepidemiczne (np. zapewnienie środków do dezynfekcji rąk i elementów środowiska pracy – blatów, klamek, poręczy, wyposażenia technicznego np. wspólne drukarki i koparki; zwiększenie częstotliwości sprzątnięcia pomieszczeń pracy, a przede wszystkim pomieszczeń higieniczno – sanitarnych; przypominanie o zasadach higieny – prak-

tyczne informacje rozmieszczone w ogólnodostępnych miejscach zakładu pracy, dostępne na stronach internetowych m.in. Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Minimalizowanie narażenia na wirus SARS-CoV-2 w miejscu pracy:

W początkowym okresie przywracania funkcjonowania firmy dobrze jest wykonywać tylko kluczowe prace. Część prac można odłożyć na czas, kiedy ryzyko zachorowania będzie niższe. Jeśli to możliwe, należy świadczyć usługi zdalnie (przez telefon, organizując wideokonferencje), a nie osobiście. W miarę możliwości trzeba minimalizować obecność stron trzecich i osób postronnych.

Należy redukować, na tyle, na ile to możliwe, kontakt fizyczny między pracownikami (np. podczas spotkań lub przerw) i odizolować pracowników, którzy mogą bezpiecznie wykonywać swoje zadania sami oraz tych, którzy nie potrzebują specjalistycznego sprzętu ani maszyn stacjonarnych. Przykładowo, w miarę możliwości, można zlecić im pracę w wolnym biurze, pokoju socjalnym, stołówce lub sali spotkań (adaptacja pomieszczeń). Jeśli to możliwe, należy poprosić najbardziej narażonych pracowników, aby pracowali z domu (osoby starsze i cierpiące na choroby przewlekłe, w tym nadciśnienie, problemy z płucami lub sercem, cukrzycę, osoby w trakcie leczenia onkologicznego lub przyjmujące inne leki immunosupresyjne, oraz kobiety w ciąży).

Przerwy na posiłki powinny być zorganizowane w taki sposób, aby ograniczyć liczbę osób przebywających w tym samym czasie w stołówce, pokoju socjalnym, kuchni, łazience i szatni. Korzystanie z pomieszczeń higieniczno-sanitarnych powinno być zorganizowane w sposób uwzględniający harmonogramy czyszczenia i dezynfekcji.

Należy zalecić pracownikom, aby pozostawiali swoje miejsca pracy w czystości. Kosze na śmieci powinny mieć worki foliowe, aby mogły być opróżniane bez kontaktu z zawartością.

Przy wejściu do zakładu pracy i w innych widocznych miejscach należy umieścić plakaty zachęcające do pozostania w domu w przypadku choroby, informujące o zasadach, które należy stosować podczas kasłania i kichania oraz o zasadach higieny rąk i wytyczne dotyczące korzystania z maseczek i rękawiczek, jeśli pracownicy muszą je nosić. Dobrą praktyką, ograniczającą możliwość zainfekowania wirusem zakładu pracy jest zastosowanie mat dezynfekcyjnych przy wejściach do biur i hal produkcyjnych.

Należy ułatwić pracownikom korzystanie z transportu indywidualnego, zamiast zbiorowego, np. poprzez udostępnienie miejsc parkingowych lub miejsca, w którym można bezpiecznie przechowywać np. rowery.

Absencja znacznej liczby pracowników, nawet jeśli tylko tymczasowa, może utrudnić kontynuowanie działalności. Podczas, gdy dostępni pracownicy powinni być elastyczni, istotne jest, by nie znaleźli się oni w sytuacji zagrażającej ich zdrowiu i bezpieczeństwu. Dodatkowe obciążenie pracą powinno być jak najmniejsze i nie trwać zbyt długo.

Istotną rolę w monitorowaniu sytuacji i w zapobieganiu nadmiernemu obciążeniu pracą poszczególnych pracowników pełnią ich bezpośredni przełożeni. Należy przestrzegać przepisów w zakresie czasu pracy i okresów odpoczynku.

www.solidarnosc.org.pl
mg

Błogosławiony Zwycięski Prymas – Kardynał Stefan Wyszyński

Mąż Opatrznościowy, Prymas Tysiąclecia, Niekoronowany Król Polski, Ojciec Narodu, Pasterz-Opoka, ..., wystarczy wymienić kilka swoistych tytułów nadawanych Kardynałowi podczas jego życia i pasterskiej niezwyklej posługi.

Życie rozpoczęło się tak zwyczajnie w niewielkiej Zuzeli n. Bugiem, w skromnej rodzinie organisty w 1901 r. Niezbadanymi wyrokami Opatrzności, doprowadziło

do seminarium we Włocławku, gdzie w kiepskim stanie zdrowia odebrał w 1924 r. święcenia kapłańskie. „*Gdy przyszedłem do katedry, stary zakrystian, pan Radomski, powiedział do mnie (dość obcesowo – GW), proszę księdza, z takim zdrowiem, to raczej na cmentarz, a nie do święceń ...byłem tak słaby, że wygodniej mi było leżeć krzyżem, niż stać...*” - wspominał po latach. Zdrowie jednak wróciło, a kroniki sanktuarium Lichenia k. Konina, do chwili obecnej odnotowują pielgrzymkę ks. Wyszyńskiego z owych lat. Wyjątkowe zdolności młodego kapłana sprawiły, że został redaktorem diecezjalnego pisma „Słowo Kujawskie”, prowadził kursy wieczorowe dla młodzieży, robotników, inteligencji. Ówczesny biskup włocławski skierował także ks. Stefana na studia na Katolicki Uniwersytet w Lublinie, gdzie obronił pracę doktorską w 1929 r. „Prawa rodziny, Kościoła, i państwa do szkoły”. Następnie odbył roczną podróż naukową po Austrii, Włoszech, Francji, Belgii, Holandii, Niemczech. Interesował się działalnością związków zawodowych, młodzieżowymi organizacjami katolickimi, robotniczymi. Owocem obserwacji była praca „Główne typy Akcji Katolickiej za granicą” wydana w 1931 r. Do niemieckiej agresji na Polskę we wrześniu 1939 r. aktywnie pasterzował we Włocławku, także na niwie naukowej, publikując swe przemyślenia w „Ateneum Kapłańskim”. W 1937 r. został najmłodszym członkiem Rady Społecznej przy ówczesnym prymasie Augustynie Hlondzie. Zebrane do pracy habilitacyjnej materiały, notatki wraz z pokaznym księgozbiorem splonęły w pożarze zbombardowanego gmachu włocławskiego seminarium w 1939 r. Na polecenie biskupa, w listopadzie 1939 r. opuścił Włocławek. Ukrywał się we Wrociszewie n. Pilicą, Kozłowiec k. Lubartowa, a od 1942 w Laskach k. Warszawy. By utrudnić identyfikację, w konspiracji AK, przyjął pseudonim „Siostra Cecylia”. Od 1944 r. był także kapłanem AK. Zmienił wtedy pseudonim na „Radwan II”, którym posługiwał w powstańczym szpitalu, utworzonym w Laskach. „...*Miesiące pracy w szpitalu powstańczym, bardzo wiele mnie nauczyły. To więcej niż uniwersytet, to głębokie zrozumienie bliźniego, czego się na ogół z książek nie nauczy. Szacunku dla człowieka nabywa się nie wtedy, gdy widzi się w pozycji bohaterskiej, ale gdy widzi się człowieka w udreće...*” - wspominał po latach. W 1945 r. powrócił do Włocławka. Został rektorem seminarium, ale już w marcu 1946 został powołany na biskupstwo w Lublinie. Sakrę otrzymał na Jasnej Górze. Stał się wówczas najmłodszym ordynariuszem w Europie! Pasterzowa-

nie w Lublinie trwało do listopada 1948, kiedy został arcybiskupem i Prymasem Polski – także najmłodszym w dziejach Polski. Pasterskich i społecznych zadań nowemu hierarsze nie brakowało. Odbudowa administracji Kościoła w Ojczyźnie, jego zupełnie nowa organizacja na tzw. Ziemiach Odzyskanych, skomplikowana sytuacja polityczna po przejściu władzy przez komunistów. Troski, problemy, wyzwania..., wszystko trzeba było rozstrzygać z wizjonerską wirtuozerią, której nie zabrakło młodemu Prymasowi. Krytykowany na emigracji za rozmowy z władzą, szczególnie za porozumienie zawarte w 1950 r. gwarantujące koegzystencję Kościoła i państwa. Zdawał sobie sprawę, że „paktuje z diabłem”, jednocześnie poprzez duszpasterskie oparcie w maryjnej wizji religijności rodaków szukał oparcia dla Polski. Komuniści polscy, kontrolowani przez ZSRR rzecz jasna, nie przestrzegali porozumienia, było ono jednak swoistym punktem odniesienia, do którego można było nawiązywać. Władze zdecydowały się na radykalizację środków wobec Prymasa. Został aresztowany 25.09.1953, a następnie internowany i przetrzymywany kolejno w Rydwaldzie, Stoczku, Lidzbarku, Prudniku i Komańczy. Powstałe wówczas „Zapiski więzienne” są obecnie znakomitą literacką i intelektualno-duchową przygodą czytelniczą, do której serdecznie zachęcam. Program odnowionych, powstałych wówczas Ślubów Jasnogórskich, do dziś jest aktualny i zwykle odczytywany podczas maryjnych sierpniowych uroczystości w Częstochowie. Prymas z wielkim szacunkiem odnosił się do ówczesnego łódzkiego biskupa Michała Klepacza, pełniącego obowiązki Przewodniczącego Episkopatu podczas jego nieobecności. Po swym zwolnieniu przyjechał specjalnie do Łodzi i publicznie mu podziękował. Nie brakowało Kardynałowi inicjatyw, by utwierdzać Naród w wierze, miłości do Boga i NMPannie. Komuniści nie tylko „zgrzytali zębami”, gdy tysiące wiernych podejmowało w parafiach pielgrzymujący obraz MBJasnogórskiej, gdy przygotował Ojczyznę do Millenium w 1966 r. Musieli słuchać twardych słów Prymasa Wyszyńskiego, które wypowiadał w obronie protestów studenckich w 1968 r., robotniczych z 1970, 1976, przeciwko okrutnej ustawie aborcyjnej z lat 50-tych. W tych tekstach nie było wahań. Podobnie jednoznacznie kardynał mówił o polskiej tradycji historycznej. Piętnował egoizm, zaprzaństwo (np. Targowicę), podkreślał bohaterstwo żołnierzy Września 1939, Powstania Warszawskiego, Polaków walczących na frontach II wojny światowej. Komuniści ponieśli także całkowitą porażkę w próbie skłócania kardynała Wojtyły z Prymasem. „*Nie było by na Stolicy Piotrowej tego Papieża Polaka, ...gdyby nie było Twojej wiary, nie cofającej się przed więzieniem i cierpieniem, Twojej heroicznej nadziei, Twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła, gdyby nie było Jasnej Góry i tego całego okresu dziejów Kościoła w Ojczyźnie naszej, które związane są z Twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem (X. 1978)*”. To Papieskie przesłanie jest najlepszym świadectwem katastrofy tych knoń.

Sfera różnorodnych dokonań Prymasa Stefana Wyszyńskiego, w dziejach Kościoła i państwa jest niezwykle bogata. Trzeba ją stale na nowo studiować i twórczo wprowadzać w nasze religijne czy społeczne życie.

Oprac. Grzegorz Wróbel.

7 czerwca 2020 r. w Warszawie miała się odbyć uroczysta msza beatyfikacyjna kard. Stefana Wyszyńskiego. Z przyczyn wybuchu epidemii COVID-19 uroczystość odłożono na czas nieokreślony.

red.

Polska biało-czerwona

2 maja obchodziliśmy Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej. Święto zostało wprowadzone ustawą z 20 lutego 2004 roku. Okazuje ono szacunek do flagi i propaguje narodowe symbole, polską tożsamość.

Flaga jest jednym z najważniejszych symboli każdego narodu. Dawniej była obecna na polach bitew, dziś towarzyszy narodom podczas uroczystości państwowych, wydarzeń sportowych, powiewa na budynkach publicznych, przedstawicielstwach dyplomatycznych, urzędach konsularnych oraz innych przedstawicielstwach za granicą, na budynkach prywatnych. Jest z nami także w dniach żałoby po stracie wybitnych rodaków. Flaga narodowa jest chroniona prawem. Nie wolno na niej dokonywać żadnych zmian. Zawsze należy otaczać ją należyty szacunkiem.

3 maja 1792 kolory biały i czerwony po raz pierwszy zostały uznane za barwy narodowe naszego kraju. Zaś flaga Polski oficjalnie została ustanowiona ustawą uchwaloną przez Sejm Ustawodawczy odrodzonej Polski z dnia 1 sierpnia 1919 roku. W ustawie podano: „Za barwy Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się kolor biały i czerwony w podłużnych pasach równoległych, z których górny jest białym, dolny zaś – czerwonym. Dlaczego biało-czerwona? Co oznaczają te barwy? Według ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych, barwami Rzeczypospolitej Polskiej są kolory biały i czerwony ułożone w dwóch poziomych, równoległych pasach tej samej szerokości, z których górny jest koloru białego, a dolny koloru czerwonego, w proporcjach 5:8. Przy umieszczeniu barw Rzeczypospolitej Polskiej w układzie pionowym kolor biały umieszcza się po lewej stronie płaszczyzny oglądanej z przodu. Narodowe barwy symbolicznie nawiązują do historii naszego kraju. Biel symbolizuje dobro, czystość narodu polskiego. Czerwień, jest symbolem ognia i krwi, oznacza odwagę i waleczność, oddaje dostojność i majestat polskich władców. Ważne są też odcienie barw na fladze. Czerwień to karmazyn, a biel - srebrna barwa herbowego ptaka.

Podczas doniosłych uroczystości państwowych jest możliwość eksponowania barw narodowych np. poprzez noszenie ich w postaci biało-czerwonej kokardy narodowej – kotylion, w kłapie naszego ubrania.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ww. ustawy, za flagę Polski uważany jest także wariant z godłem Polski, umieszczonym pośrodku białego pasa. Mogą jej używać oficjalne przedstawicielstwa Polski za granicą, lotniska i samoloty, kapitanaty portów oraz polskie statki morskie.

Mini przewodnik MSWiA przypomina, że na terenie RP flaga państwowa ma zawsze pierwszeństwo przed innymi flagami.

U S T A W A z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych
Art. 1. 1. Orzeł biały, biało-czerwone barwy i „Mazurek Dąbrowskiego” są symbolami Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Otaczanie tych symboli czcią i szacunkiem jest prawem i obowiązkiem każdego obywatela Rzeczypospolitej Polskiej oraz wszystkich organów państwowych, instytucji i organizacji. 3. Symbole Rzeczypospolitej Polskiej pozostają pod szczególną ochroną prawa, przewidzianą w odrębnych przepisach.

Art. 2. 1. Godłem Rzeczypospolitej Polskiej jest wizerunek orła białego ze złotą koroną na głowie zwróconej w prawo, z rozwiniętymi skrzydłami, z dziobem i szponami złotymi, umieszczony w czerwonym polu tarczy - czytamy na stronie prawo.sejm.gov.pl

Opr. Ankol

Z żalem i smutkiem zawiadamiamy,
że 19 kwietnia 2020 roku, w wieku 71 lat

odeszła od nas

śp. Benedykta Włodarczyk

Przewodnicząca Organizacji Terenowej Emerytów
i Rencistów przy Podregionie Sieradz,
wieloletnia członkini NSZZ „Solidarność”.
zawsze gotowa nieść pomoc każdemu,
kto tego potrzebował.

Ostatnie pożegnanie odbyło się 22 kwietnia 2020 roku.

Rodzinie zmarłej

wyrazy szczerego współczucia składają

Przewodniczący Podregionu NSZZ „Solidarność”
w Sieradzu
Miroslaw Owczarek oraz Członkowie

KOMUNIKAT

„Tarcza antykrzysowa”

W dniu 31 marca 2020 r. weszła w życie "Tarcza antykrzysowa", w której Rząd RP przygotował szereg rozwiązań m.in. dla przedsiębiorców oraz pracowników.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” gromadzi informacje na temat wdrażania rozwiązań przewidzianych w „Tarczy antykrzysowej” na terenie działania poszczególnych regionów.

W związku z powyższym, Region Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność” zwraca się z prośbą o przesłanie przez organizacje związkowe informacji:

- Jak na terenie działania danej organizacji realizowana jest „Tarcza antykrzysowa” oraz jej późniejsze rozszerzenia
- Jakie były przesłankami do wprowadzenia zmian - ekonomiczne czy inne?

Jeżeli organizacja związkowa dysponuje kopią porozumienia z pracodawcą, proszona jest o jej załączenie.

INFORMACJA dotycząca działania „Tarczy antykrzysowej” powinna zawierać:

- Nazwę organizacji związkowej
- Nazwę zakładu pracy
- Ilu pracowników jest zatrudnionych w danej firmie, ile osób objęła tarcza?
- Przesłanki wykazane przez pracodawcę do wprowadzenia zmian
- Czy zawarto porozumienie pomiędzy pracodawcą a związkiem zawodowym?
- Okres, którego dotyczy porozumienie
- Czy wystąpiło obniżenie wynagrodzenia: tak/nie; o ile %
- Czy zmniejszono wymiar etatu?
- Czy są gwarancje zatrudnienia?
- Czy są zwolnienia pracowników w związku z COVID-19?

Informację należy przesłać na adres e-mail:
sekretariat@solidarnosc.lodz.pl

**SZKOLNE CENTRUM
PROFILAKTYCZNO-
WYCHOWAWCZE
"CENTRUM"
im. Zyty Jarzębowskiej**

90-536 ŁÓDŹ UL. GDAŃSKA 156
tel/fax 42 636 91 02 mail: centrum.lodz@wp.pl
www.centrum.edu.lodz.pl

SZKOŁA PODSTAWOWA

**Szkoła Podstawowa
przy Młodzieżowym Ośrodku Socjoterapii**

- Uprawnienia szkoły publicznej
- klasy V-VIII
- Pomoc dydaktyczna dla uczniów z trudnościami w nauce
- Pomoc psychologiczno-pedagogiczna
- Zajęcia socjoterapeutyczne
- Zajęcia rozwijające zainteresowania w formie kół zainteresowań (plastyczne, krawieckie, majsterkowicza, sportowo-turystyczne, ogrodnicze)
- Wsparcie dla rodziców
- Domowe, bezpłatne obiady
- Bezpłatna migawka

LICEUM

**Jedynie w Łodzi Liceum Ogólnokształcące
przy Młodzieżowym Ośrodku Socjoterapii
z kursami zawodowymi**

- Liceum 4-letnie (po VIII klasie SP) i 3-letnie (po gimnazjum)
- Uprawnienia szkoły publicznej
- Możliwość zdawania matury
- Możliwość ukończenia kursów zawodowych w 56 proponowanych zawodach
- Opieka psychologiczno-pedagogiczna
- Bezpłatne porady prawne
- Wsparcie dla rodziców
- Domowe, bezpłatne obiady
- Bezpłatna migawka

Rekrutacja do szkół na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego z poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Przyjmujemy przez cały rok szkolny!!

Szczegółowe informacje: tel. 42 636-91-02

**Biuletyn wewnętrzny
Regionu Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”**

www.solidarnosc.lodz.pl

Adres:
90-229 Łódź, ul. Kamińskiego 18
tel. 42 67 72 611
wiceprzewodniczaczy3@solidarnosc.lodz.pl

Zespół:
Redakcja: Anna Kolińska
Skład: Katarzyna Lewandowska
Foto: Bartosz Wasilewski

Region Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”

90-229 Łódź ul. A. Kamińskiego 18
Centrala: 42 677 26 00 fax: 42 677 26 16

www.solidarnosc.lodz.pl

PREZYDIUM ZR:

- Waldemar Krenc
przew.lodz@solidarnosc.org.pl
- Piotr Ścieśko
wiceprzew1.lodz@solidarnosc.org.pl
- Krzysztof Kilański
sekretariat@solidarnosc.lodz.pl
- Ireneusz Wach
wiceprzewodniczaczy3@solidarnosc.lodz.pl
- Przemysław Gęda
czlonprez1.lodz@solidarnosc.org.pl
- Michał Karolczyk
czlonprez2@solidarnosc.lodz.pl

Regionalna Komisja Rewizyjna

- Teresa Kempaska: 42 677 26 17
rewizyjna.lodz@solidarnosc.org.pl

BIURO ZR:

- Sekretariat: 42 677 26 11
sekretariat@solidarnosc.lodz.pl
- Dział Kadr: 42 677 26 14
sekretariatprzew.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Księgowości: 42 677 26 20
ksiegowy.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Kontaktów: tel/fax 42 67 72 627; 42 677 26 28
kontakty.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Administracji: 42 677 26 15
administracja.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Szkoleń: 692-524-588
dzialszkolen@solidarnosc.lodz.pl
- Dział Rozwoju Związku: 42 677 26 29
- Biuro Prawno-Negocjacyjne: 42 677 26 31
biuroprawne.lodz@solidarnosc.org.pl
bkn1.lodz@solidarnosc.org.pl
- Związkowa Agencja Pośrednictwa Pracy: 42 677 26 02
biuropracy.lodz@solidarnosc.org.pl
- Biuro Wścigu Kolarskiego: 42 677 26 06
wyscig.lodz@solidarnosc.org.pl
- PAOK sekretariat: 42 678 06 77
sekretariat@paokz.edu.pl

BRANŻE:

- Międzyreg. Sekcja Oświaty i Wychow. 42 677 26 26
lodz@oswiata-solidarnosc.pl
- Reg. Sekcja Ochrony Zdrowia: 42 677 26 30
- Reg. Sekcja Pomocy Społecznej: 42 677 26 30
- Reg. Sekcja Kobiet: 42 677 26 30
- Reg. Sekcja Emerytów i Rencistów: 42 677 26 30
rseir.lodz@wp.pl
- Reg. Sekcja Kolarzy: 42 205 63 14
- Reg. Sekcja Metalowców: 42 677 72 45
tomasz.matysiak1@pl.abb.com
- Kraj. Sekretariat Emerytów i Rencistów: 42 678 74 36
kseir@solidarnosc.org.pl
- Reg. Sekcja Pracowników Leśnictwa: 722-250-536

PODREGIONY:

- Kutno: 24 253 3823
- Ozorków: 519 406 434
- Pabianice: 42 215 2313
- Radomsko: 512 378 083
- Sieradz: 43 827 1151
- Wieluń: 505 072 708
- Zduńska Wola: 43 823 6456
- Zgierz: 607 358 026